

TEDENSKA SLIKE

Štev. 27.

V Ljubljani, v sredo 5. julija 1916.

Leto III.

Tabor turškega polka na kavkaški fronti po boju z Rusi.

Dr. Ivo Šorli:

Kotan.

Resnična zgodba.

Kadar hočem, stopi ta čudni obraz iz poltmine slavnih spominov pred mene... Takorekoč prikaže se na moj ukaz iz daljine, se približa do neke razdalje, obstane in se tam, obžarjen od ostrih luči sedanjosti, smeji, smeji... Oči so — najlaže bi se reklo: blede... Lica, čelo, vse to je rumenkastobelo... Zobje, veliki, enako široki, beli, beli, so v obeh vrstah čisto ravni... In nad njimi štrle popolnoma naprej pšenično rumeni brki... In se smeji, smeji... nepremično, takorekoč brezčutno... Samo globoko izza teh ostro pravih zob se tupatam začuje v čudnem skladu z vsem drugim plehek hehet, smeh za smeh...

Komu se smeješ, vražja duša: nam vsem, sebi, življenju? Kaj se ti je že tako čudnega dogodilo v njem? Ali ti je že vse, kar si ljubil, pobrala grenka smrt, tudi ljubico golobico? Ali pa ti je njo in še vse več vzelo celo življenje samo?... Zakaj temu je še najbolj podoben tvoj rezkismeh...

No, kadar mu je človek sedel naproti ali ga je srečal na cesti, mu taka vprašanja in take misli še na um niso prihajale, — njegov čudni obraz jo vse te misli takorekoč povlekel in pričvrstil nase. Šele kadar je obrnil hrbet so se ga zopet lotile...

Bilo je tudi to, da ni o njegovem prejšnjem življenju pravzaprav nihče ničesar vedel. Prvič je bil iz krajev, za naše razmere silno daljnih in tudi jezika se je popolnoma šele tu naučil. Potem se je baje po končanih študijah klatil silno dolgo tam doli nekje po Balkanu in je že precej v letih stopil v državno službo. Tako je bil po činu pravzaprav še majhen gospod, komaj na drugem ali tretjem klinu uradniške lestvice. No to ga je delalo le še bolj zanimivega. Posebno, ko ni mogel nihče niti dvomiti, kako resnično malo nu je do vseh teh stvari.

»Že precej zdelal sem se bil tam zanaj v življenju, — zato sem prestopil v ta zasluzeni pokoj, je menil.

Samo ena stvar mu je bila videti v resnici vredna, da jo vzame resno: narodna stvar. In žrtvoval je tu toliko, kakor bi ne živel le od onih soldov, ki jih je prejemal vsakega prvega.

Skratka: ves in vse na njem je bilo tako, da je zavzemal vsaj idealno prvo mesto v trgu. Zakaj trdi njegov vrhovni šef, gospod okrajni glavar, es ni mogel odtegniti dojmu njegove osebnosti in je bil celo v uradu ž njim tako, kakor da mu je le hvaležen za vse, kar napravi. »Je pač tako: če pokažeš, da od tiste plače vprav živiš, jo moraš zaslužiti; ako ti je le v nameček, je dovolj, da jo vzameš!« je sam modro povedal, ko ga je hotel zavistnež pičiti.

V salon hotela »Triglav« je bilo dvoje omizij, niti ne strogo ločenih po socialnih razlikah. Vsaj kar se tiče njegovega »spodnjega« omizja namreč. Zakaj tu so sedeli poleg drugih tudi odvetnik, notar, zdravnik, in dva sodnika. A če so drugi časih le premenjali in se ustavili pri glavarjevi mizi, — inženjer bi tega ne bil storil, pa makar da bi bil moral ostati sam. »Tu sem v gostilni, in ni predstojnikov«, je odkimal, če mu je kdo prigovarjal, češ: glavar ali kdo drugi želi, da bi ta večer prebili vsi skupaj.

Tisti večer so sedeli pri ti mizi on, notar, odvetnik, davkar, sodni predstojnik in nadučitelj, tam pa celo »glavarstvo«, troje bogatih tržanov in dva sodnika. Naenkrat se je vse zganilo: na vratih se je bil prikazal slok, elegantno oblečen gospod. Ko-

maj da se je dobro vzrl po sobi, že je bil z mnogimi pokloni pri njem okrajni glavar; tudi drugi glavarji so se vzravnavali in se pripravljali, da došleca dostojno sprejmejo.

»O, dvorni svetnik baron Czebulla!« je zamrmral odvetnik. »Inspicirat je prišel!«

»Poznam! Referent uprav za moje stvari«, je prikimal inženjer, a sicer je ostal miren, kakor da ga to prav nič ne briga. In nadaljeval je neko zgodbo, kjer jo je bil za hip prekinil.

Drugi pri njegovi mizi so pa kljub vsi zanimivosti škilili tja k oni drugi, kjer so se

Maršal nadvojvoda Albrecht, zmagovalac generala Lamarmora pri Kustoci 1. 1866.

novodošlemu poklonjali in predstavljali ter potem pazili na prve besede, ki jih bo oni razustil.

»Ti, Francej, vseeno je škoda, da ne sediš tam«, že nocoj bi se spoznala! je menil notar.

»Daj mir! Zdaj sem v gostilni!« je ukazal oni.

Toda že čez malo časa je vstal sam glavar in je prišel sem k njim. In je menil da bi gospod dvorni svetnik rad videl, če bi prisedli še oni tja, da bi se razvilo malo življenja, ko je gospod baron tako zabaven človek in znan veseljak. Tudi zapeli da bi morda katero, ko gospoda barona tako za-

nimajo slovenske narodne. Namreč če bi se gospodu inženjerju zljubilo, ko brez njega itak ni mogoče?...

Vsi so ga pogledali; on pa je počasi odkimal. Pa zakaj da ne, — za božjo voljo? Če pa oni želi tako?...

Prav zato da ne! On da je zdaj v gostilni, se zabava ali ne zabava po svoje, nikakor pa ne, da bi še tu opravljal službo ali kali.

Glavar je brez nadaljne besede vstal in se vrnil k svoji mizi. Rekel je tam nekaj, takoj na to pa je začel eden bogatih tržanov, star inženjerjev neprijatelj, baronu nekaj živo pripovedovati.

Ali kljub temu je bilo videti, da je družba tam precej poparjena. Dvorni svetnik je gledal temno pred se, čeprav se je udeleževal pogovora; glavarju se je poznalo, kako kuha v njem; od ostalih je prišel pogotoma kak zgražajoč se pogled do inženjerja.

»Ti si boš res še vse pokvaril!« je omenil odvetnik.

»Kaj si bom pokvaril? Karijero samo ali celo večno izveličanje?« se je zarežal oni. »Sicer pa: če še vi ne daste miru, lahko vstanem in grem; vi pa se pojdite tja solčič, če vam je toliko na tem.«

»Mi nimamo z njim nikakega posla!« je rekel svetnik. »No, če je tebi prav, nam je lahko tudi! Nazadnje imaš kolikor toliko prav«...

»Hvala!« se je poklonil inženjer in je sprožil potem drug pogovor.

Čez kake pol ure je šel za hip ven. Ko je vračajoč se baš prestopil prag, je dvorni svetnik naglo vstal in mu je stopil naproti.

»Gospod inženjer!« je rekel tik pred njim. »Jaz imam Mohamedovo načelo: Če ne pride gora, grem jaz k njej. In tako si Vam dovoljujem osebno ponoviti povabilo, ki ste ga čuli že po gospodu glavarju.«

Vse je ostrmelo. Tem bolj, ko je gospod baron govoril silno ljubeznivo in se prav tako smehljaj. Kar se tiče nagovorjenca, je ta pa kar okamenel. Vsaj videti je bilo... Ali ko je takoj na to izpregovoril, mu je bil glas vseeno čudno miren.

»Ne razumem vas, gospod. Želite?«

To je bilo menda pa tudi onemu že preveč. Zakaj suho se je zasmeljal in je rekel:

»Vi me najbrže ne poznate, gospod inženjer? Potem dovolite, da se Vam predsta-

Pogreb padlega vojaka za soško fronto.

vim: Jaz sem baron Czebulla, dvorni svetnik pri namestništvu v Trstu in med drugim tudi referent za tehnične zadeve.

Zdaj je bil inženjer kakor od strele zadeti. Zapotekel se je daleč nazaj, do vrat, in čudno grgrajoč glas se mu je izvil iz grla. »Ong... ong... o — o — o — o!« In naenkrat so se mu ušibila kolena, da so priletela trdo na pod. Še za hip so krilile roke po zraku, potem je ležalo celo ogromno telo na dolgo zleknjeno pred presenečenim dostojanstvenikom. »O — o — o! Srašno! Velikansko! O — o — o!« se je trgalo izpod glave, ki je bila v enakomernih udarcih ob tla...

Vsa družba pri obeh mizah je bila planila na noge. Nekaterim je bilo, da je človek znorel, drugi so se prestrašili, da se norec res le norčuje.

Prvi je planil odvetnik tja in ga je zgrabil za ramena.

»Kaj te je prijelo, Francelj, — ali se ti blede?« je jezno zakričal in ga je vlekkel gor.

Oni se je zdaj res dvignil na kolena, a naprej ni hotel. Z očmi, polnimi groze, je kazal naravnosti na barona in je javkal z milim glasom:

»Blede? Kaj jih ne vidiš, gospoda barona? Dvorni svetnik so, veš, in referat za tehnične zadeve imajo!... O, Bog! in jaz nisem vedel, da bi bil takoj tekcal tja in jim poljubil roko. O, saj se mi je nekaj zdelo, siromaku, — pa sem si le rekel: v gostilni sem in tu ni ne dvornih svetnikov ne drugih hudih stvari! Zdaj so mi pa kar sami povedali! Ampak kaj pomaga, ko je že prepozno!«

Tu so prehiteli tudi drugi prijatelji. Da, vsa soba je stala okrog klečečega. In vsi obrazi so bili še vedno trdi, in vse oči so begale od njega do dvornega svetnika — do tega ali bo usmiljenje z blaznežem ali bo najstrožja kazen nesramežu.

Tu je udaril vmes najmanj pričakovano naenkrat vesel baronov smeh. In že je stal sam tam in je vlačil onega za ušesa pokoncu.

»Vi ste od hudiča, inženjer! Tak ustanite, no, — o, vražji, vražji galjot! Na, ta je bila pa dobra, o, o, o!« je vzklikal in se smejal, smejal...

Naši Janezi in Bosanci na maršu na soško fronto.

Vse je strmelo vanj. Samo inženjer, ki se je počasi pobiral, se je muzal.

»Pa da! — dobro je napravil, potep!« je ponavljal baron kakor da odgovarja tem pogledom. »Svoje stališče varuje, čeprav vražje drastično. Ampak vseeno ste se zmotili, dragi inženjer: jaz nisem mislil tako! Skraja namreč vsaj ne, čeprav ste me potem malo razjezili... Kaj hočete, ko človeka to večno klečeplazenje sčasoma le malo skvari... Ampak zdaj alo! K vaši ali naši mizi, — vseeno je! Tako je treba primerno proslaviti!«...

Nastal je šum, dvignil se je smeh, buknilo je veselo kričanje. In vse brez kraja, brez mej, uro za uro, do ranega dne...

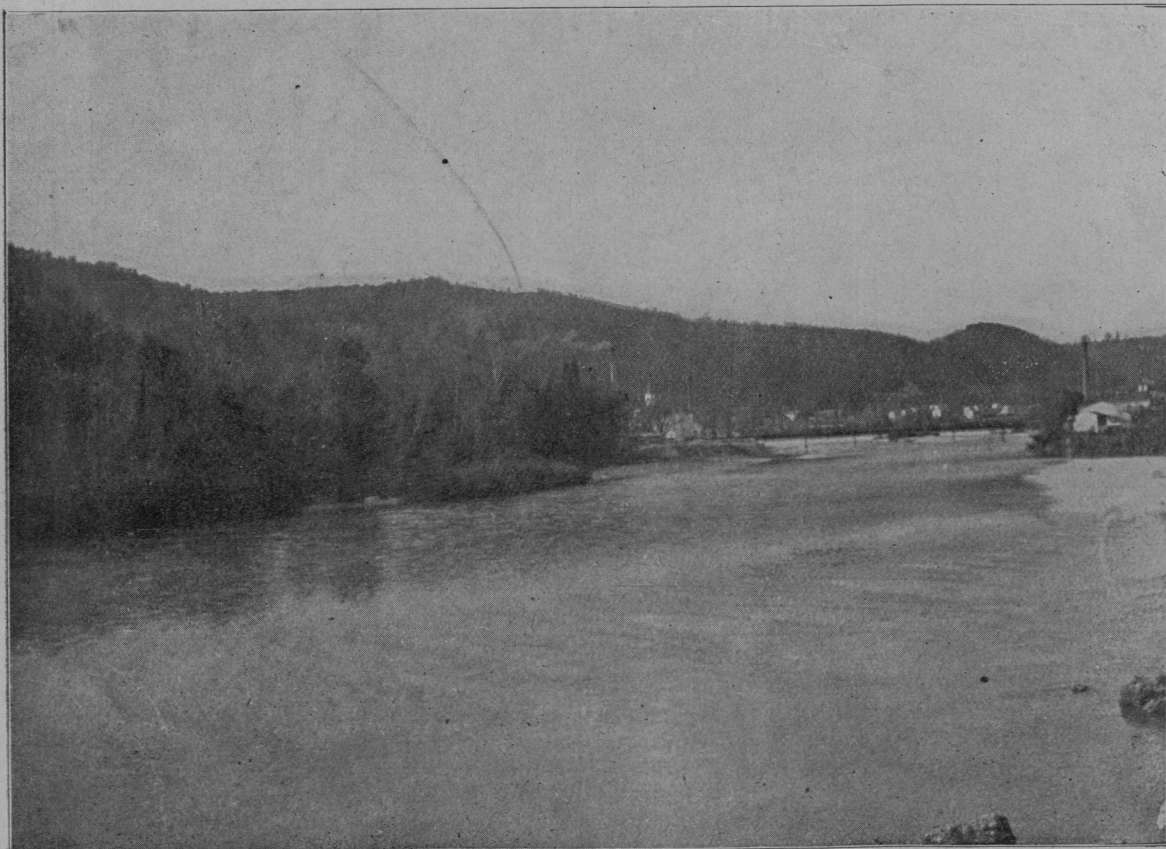
»Ampak srečo imate vseeno, dragi inženjer!« je rekel tako proti jutru gospod dvorni svetnik. »Da ste naleteli na kakega paragrafista — — —«

»Celo iti bi bil moral znabiti, hm!« je menil oni. »Ampak to bi me ne bilo niti stotino toliko bolelo, kakor me veseli, da... no, gospod baron, saj smem reči, ko poznate moje nazore o gostilniški svobodi! Fin dečko ste!«

»Bravo!« je zakričal že nekoliko vinjeni baron. »To je najmanj za malo črnogorsko odlikovanje!«

Borba na ruski fronti.

Dne 28. maja t. l. se je začela velika ruska ofenziva na besarabski, bukovinski, gališki in volinjski fronti. Rusi so navozili na mejo ogromno število velikih in manjših topov, cele grmade streliva ter tudi okoli 2 milijona vojaštva. Glavni naskok Rusov je bil naperjen na skrajno našo južno in severno krilo. Na severu so hoteli Rusi prelomiti avstrijsko-nemško fronto ter zabiti med obe zvezni armadi klin. Naša severna armada se je morala pred silno pomočjo Rusov res umakniti ter zapustiti mesto Luck, oziroma potegniti se proti Vladimiru Volinskemu. Pri Lokačih se je tukaj rusko prodiranje začasno ustavilo, tako da Rusi ne morejo do Kovele, ki je bil cilj njihove vojske v tem okraju. Posrečilo pa se je Rusom predreti tudi našo južno besarabsko črto ter izsiliti vhod v Črnovice, ki so jih zasedli ter nato vdrli proti jugovzhodu in jugozahodu v Bukovino. Mestoma so se že približali Karpatom. V Galiciji so zavzeli Bučač, vsi naskoki zahodno Tarnopola pa so se jim izjalovili. Naša armada se je umaknila čez reke Rtyr, Strypo in Seret, toda v celem so ruski uspehi doslej še neznatni in brez pomena. Zlasti pa ruski uspehi niso vredni strašnih izgub, ki jih je pretrpela ruska armada. General Brusilov, ki vodi to ofenzivo, je mogel pač prve dneve poročati, da prodira dalje, toda to se je hitro nehalo, ko je zasedla naša in nemška vojska nove, mestno celo ugodnejše pozicije. Res je, da je rusko topništvo silovito ter da je v kratkem uničilo naše betonirane jarke ter izborne utrdbe, ki so se zdele nepremagljive; toda zdaj imajo Nemci in Avstrijci zopet pomnožene čete in pomnoženo topništvo, tako da ne morejo Rusi nikjer več dalje. Da, na nekaterih točkah nemške in naše čete celo prodirajo zopet naprej ter se Rusi umikajo.

Podgora z Leykamovo papirnico ob Soči, razrušena od laških topov.

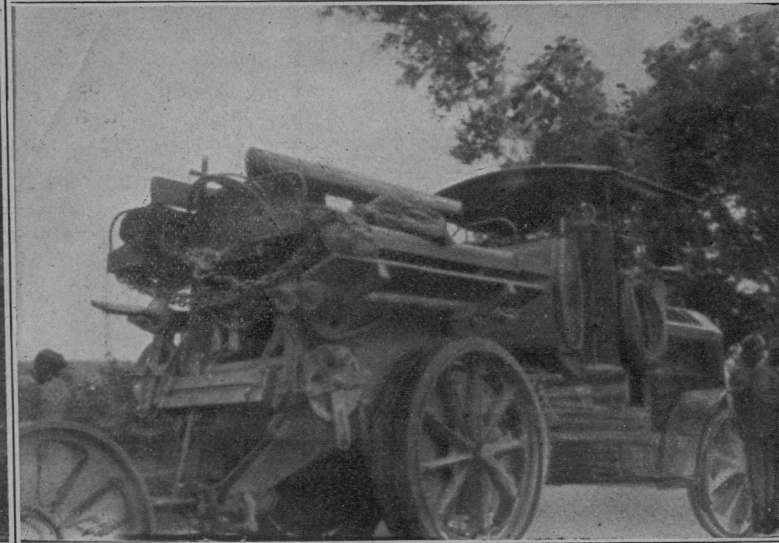
O izgubah naše vojske v teh bojih je poročal general Brusilov uprav fantastične številke. Trdil je, da je zajel tekom prvega tedna nad 100.000 naših in nemških vojakov in da je to število koncem drugega tedna naraslo že na preko 200.000 ujetnikov, okoli 200 topov, okoli 300 strojnih pušk, več milijonov patron, vojnih kuhinj, reflektorjev, metalcev min i. dr. Seveda ne sme tega nihče verjeti, ker resnica je, da so bile ruske

vsekakor, da mislijo kmalu začeti tudi Angleži na strani Francozov proti nemški fronti, Lahi proti tirolski in soški, a Francozi, Angleži in Srbi proti bolgarsko-avstrijski fronti v Makedoniji. Torej vsi naenkrat proti dvema!

Dosedaj so naše in nemške čete odbile nad 80 večjih ruskih napadov, pri katerih so imeli Rusi večinoma jako težke izgube. Samo v odseku Okna-Dobronovec v Bukovini so morali Rusi našo pozicijo 27 krat napasti,

ljati, kako ogromne izgube je imela ruska armada.

Še nikdar poprej niso Rusi napadali v takih množicah in potrošili toliko municije, kakor tokrat. V vseh odsekih so ruske baterije znatno pomnožene in nevarni so zlasti težki topovi, med katerimi se nahajajo 32 cm japonski kanoni. Kot tehnični strokovnjaki delujejo pri ruski artiljeriji francoski častniki, pa tudi število ruskih topničarskih oficirjev

Slike z gališke fronte: zgoraj cigančki, na desni dobra prijatelja; v sredi voz motornega možnarja, poleg avtomobil, ki vozi voz z možnarjem; spodaj vojna kuhinja, na desni telefonista glasbenika.

izgube najmanj še enkrat večje kot naše. Gotovo pa je, da ruske ofenzive vendarle še ni konec. Odkar so naše čete na laško-tirolski fronti svojo črto skrajšale in se mestoma umaknile, dobiva ruska fronta vedno hujšo pomoč. Tudi Nemci pošiljajo novo kore proti Rusom, ki so jih pri Sokulu vrgli že za 3 km nazaj.

Ali je ruska ofenziva začetek splošne ofenzive antante, še ni vedeti. Napovedujejo

9. junija so se navalili 13krat na nas. Severozapadno Tarnopola v Galiciji so odbile naše čete 18 velikopotezno zasnovanih ruskih sunkov, od teh dne 6. junija, torej en sam dan sedem. V prostoru pri Kolkah na Ruskem Poljskem se je dosedaj razbilo 13 ruskih velikih napadov, v odseku Stohod-Stir so bili Rusi skoraj vsak dan krvavo zavrtnjeni, pri Visnjovčiku pa 13 krat. Na podlagi teh navedb si je mogoče predstav-

je znatno pomnoženo. Strahovit je ruski bobnajoči ogenj, ki ga sipa rusko topništvo na naše in nemške pozicije tudi še takrat, ko juriša lastna pehota, tako da pade mnogo Rusov, zadetih od lastnih krogel. Infanterijske ruske kolone se zaganjajo vedno znova, in če prva omaga, že stoji za njo pripravljena rezerva. Po ruskih poročilih so Rusi izgubili dosedaj nad 400.000 mož, med njimi dva zborna poveljnika, 14 generalov in 17

polkovnih poveljnikov. Kavalerija igra pri Rusih zopet posebno vlogo. Za infanterijskimi črtami so povsodi pripravljene močne konjeniške čete, zlasti kozaki, Turkmani in beloruski huzarji. Infanterija napada redno v 16 do 17 vrst gostih kolonah, tu in tam še v večjih množicah. Za jurišajočimi četami se nahaja »bojna policija«, ki žene lastne vojake, ako se pričnejo umikati, z ognjem strojnih pušk zopet na juriš. V ugodnem terenu se poslužujejo Rusi tudi belgijskih oklopnih avtomobilov, ki so oboroženi s strojnimi puškami in topovi. Učinek teh avtomobilov pa ni posebno velik. Z vsemi temi sredstvi se je Brusilovu posrečilo izvojevati nekaj uspehov, toda žrtve so ogromne in pred avstrijskimi pozicijami ležijo cele grude ruskih mrličev.

Feldmaršal nadvojvoda Friderik.

Dne 4. junija 1916 je obhajal nadvojvoda Friderik svoj šestdeseti rojstni dan. Že dosti pred svetovno vojno je bil nadvojvoda Friderik ozarjen s pristno popularnostjo, kakor si jo more pridobiti le izredno nadarjena osebnost. Kot vnuk zmagovalca pri Aspernu, nadvojvoda Karla, kot nečak zmagovalca pri Kustoci, nadvojvode Albrehta, je že po krvi zvezan s sijajnimi tradicijami naše domovine. Vojskovodsko dedščino opravlja tako mirno in veličastno, s tako krepkim značajem in srčno dobroto, da ni mogoče odločiti, kdo se ga je bolj oklenil: ali vojak, katerega vodi, ali meščan, ki mu zaupa svojega sina.

Najvojvoda Friderik, vojvoda tešinski, je v Velikih Selovcih zagledal luč sveta, dne 4. junija 1856. Njegov oče je bil general kavalerije nadvojvoda Karol Ferdinand; njegova mati, prekrasna, plemenita gospa nad-

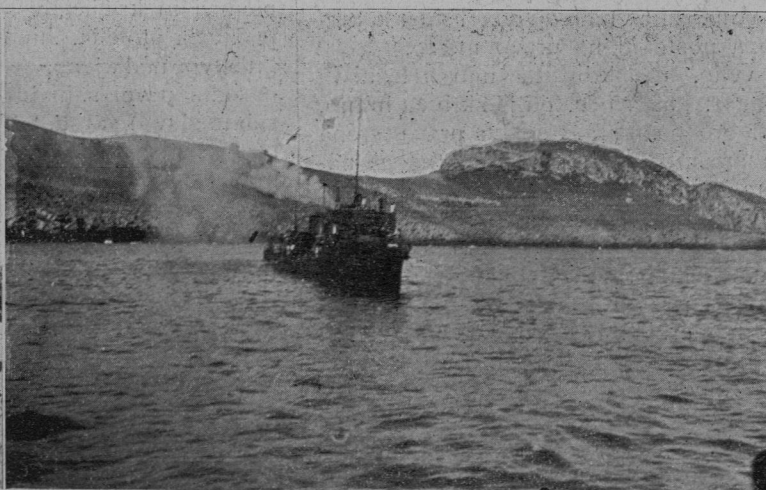

Z gališkega bojišča: Naš 30·5 cm možnar, pripravljen za strel.

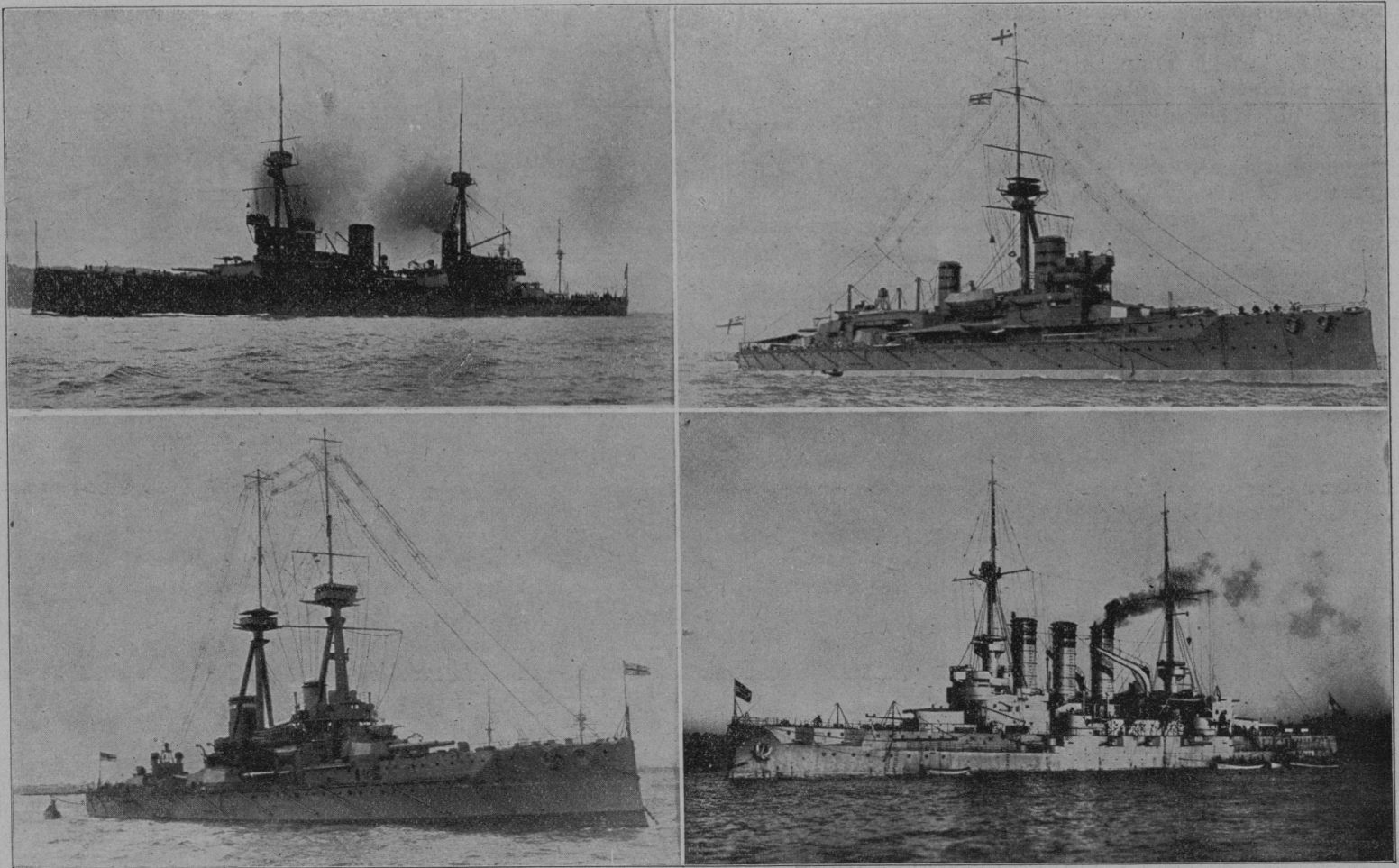
vojvodinja Elizabeta je bila hči palatina nadvojvode Josipa. Vojak po krvi, po želji in po nagnenju se je princ posvetil službi pripešakih in je ostal vse svoje vojaško življenje temu orožju zvest. Dne 14. maja 1871. je postal Friderik poročnik pri tirolskih ces. lovcih in do svojega imenovanja za zapovednika 5. kora in poveljujočega generala v Požunu se je v resni, strogi in vestni službi pomikal od čina do čina. Lahko se reče, da je 5. kor izgubil prijatelja in očeta, ko je bil nadvojvoda Friderik leta 1905. imenovan za

generalnega nadzornika. Od leta 1907. višji zapovednik domobranstva in pozneje obenem armadni nadzornik je nadvojvoda Friderik dalekovidno izpolnil dedščino nadvojvode Rajnerja: pod njegovim vodstvom je bilo c. kr. domobranstvo reorganizirano, utrjeno in uspešno asimilirano stalni armadi.

Po zločinu v Sarajevu v juliju 1914 je naglo padla luč največje zgodovinske misije na popularno nadvojvodino osebo. Stopil je na čelo naših mobiliziranih sil, pozdravljen od soglasne ljubezni njegovih vojakov, opt

K junaštvom naše bojne mornarice v Adriji: Otok Pelagruž so spočetka vojne Lahe zasedli, a naši mornarji in naše bojne ladje so Lahe hitro pregnali. Slike kažejo otok, našo posadko in naše ladje.

Iz bitke v Skagerraku, kjer je nemško brodovje porazilo Angleže: zg. potopljena angleška križarka „Indefatigable“, na desni angleški dreadnot „Malborough“, poškodovan; sp. angleška križarka „Warspite“, potopljena, na desni nemška oklopnica „Pommern“, potopljena.

z zaupanjem vseh državljanov. V decembru istega leta mu je bilo podeljeno več kakor 20 let nezasedano dostojanstvo feldmaršala.

Tam, kje je sedež armadnega višjega poveljstva, deluje neutrudno od najranejšega jutra do večera. Z bistrim pogledom za vse, kar je važno, zna nadvojvoda Friderik pravega moža postaviti na pravo mesto.

Vsi vedo, da skrbi za njih telesni in dušni blagor, kakor oče, da je skrb za hrano, obleko, dobro postrežbo moštva prava srčna zadeva maršalova. Molčec, dokler zore načrti, zaupen in poln trde vere, kakor uresničujejo topovi strategične ideje, najde najvojvoda po dobrem izidu vedno izraz za občno čustvovanje; iz marsikaterega njegovih armadnih povelj se zdi, da se sliši biti srce cele monarhije. Kar je storil kot vojak, politik reprezentant vladajoče družine, čestilec in pospeševalec umetnosti, znanosti in industrije, njegova tisočkrat praktično posvedočena dobrodelnost, njegovo vzorno rodbinsko življenje, to je naredilo nadvojvodo za enega najpoudarjenjših princev monarhije, davno predno je postalo njegovo ime simbol njene nesmrne vojne slave.

Naročite se na list „Tedske Slike,“ ki je najbolj zanimiv in najboljši slovenski ilustrovani tednik! Razširjajte ga in pridobivajte mu nove naročnike.

Boj Ircev za svobodo — vzor narodom!

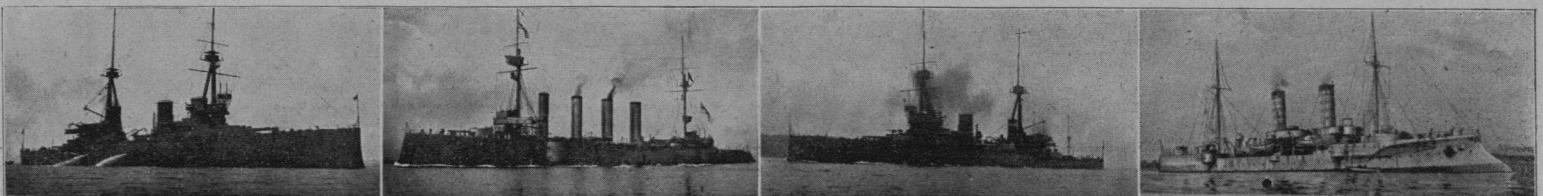
Grozna je zgodovina Irske: krvave vojne z Normani in Anglosaksi, vojne med irskimi plemiči in kraljiči, vstaje in morije izpolnjujejo cela stoletja. Junaško je bilo staro irsko ljudstvo, nadarjeno, pesniško (njegovi »bardi«, narodni pevci s harpo, so si pridobili nepozabno slavo), a tudi lahkomišelnost in nesložnost ter za resno delo nesposobnost. Tako se je mogel angleški kralj Henrik II. l. 1171 polastiti Irske, glavnega mesta Dublina ter vseh irskih mest in gradov. Angleška krutost pa je napolnila že takrat srca Ircev za večne čase s sovraštvom in boj za svobodo Irske ni prenehal niti doslej. Irce so se vedno iznova z orožjem upirali odvisnosti ter so branili svoj jezik, svoje običaje in šege z neprestanimi vstajami. Irce so bili tlačanje, angleški plemiči pa kruti gospodarji, Irce so bili delavci, obrtniki, trgovci, Angleži pa vojaki, sodniki, beriči in višji duhovniki. Angleški naseljenci so imeli vso moč. Toda le vzhodni del otoka se je dal podjarmiti; na zahodu so imeli Irce še vedno svoje načelnike in so bili v istini še svobodni. Tudi svoj parlament in svojo katoliško cerkveno upravo so si ohranili.

Toda angleški kralj Henrik VIII. je dal l. 1537 več irskih načelnikov obglaviti, mnogo drugih pa podkupiti. Nato šele so se uklonili Irce, a le deloma in navidezno, ker so

vraštvo do Anglije in ljubezen do irske svobode se nista dali niti obglaviti niti podkupiti.

Vendar si je angleški kralj nadel ponosni naslov »kralja irskega«.

L. 1579 so se zopet dvignili katoliški Irce proti Angležem, ki so vsiljevali Irce anglikansko (protestantovsko) cerkev ter so nastavljali po čisto katol. irskih župnijah in škofijah angleške protestantske župnike in škofove. Imetje katol. cerkev in samostanov so Angleži zaplenili, katolike pa metali v ječo ali na morišča. Zato je l. 1595 in 1596 nastal nov upor; vodil ga je najprej Tiggerald grof Desmondski, nato junaški Hugh O' Neille grof Tyronski, ki je Angleže opetovano premagal. Grof Tyronski je postal knez ulsterske ter ga je papež Klemen VIII. potrdil kot irskega vladarja Grof Esset, ljubimec angleške kraljice Elizabete, ni s svojo vojsko ničesar opravil proti Irceem ter jim je celo vse svoboščine potrdil. Zato je dala kraljica Esseta obglaviti (l. 1601). Nato je poslala kraljica novo vojsko pod poveljstvom grofa Mountjo-ja na Irsko. Dasi je prihitela Irceem na pomoč majhna španska vojska, so Angleži zmagali in ustaše razgnali. Tiggerald je bil ubit, nešteto ljudi pomorjenih, vse požgano, uničeno ali zaplenjeno. Irski posestniki so postali berači in dninarji. Kralj Jakob I. je zaplenil zase kar šest celih irskih grofij ter jih razdelil med angleške in škotske najemnike, večinoma okrutne lopove. Prav tako je brez srama Irce zatiral in odiral kralj Karel I.

Iz bitke v Skagerraku, kjer je nemško vojno brodovje porazilo angleško vojno brodovje: Angleške križarke 1. »Queen Mary«, 2. »Black Prince« in 3. »Invincible« ter 4. nemška križarka »Frauenlob« — vse potopljene.

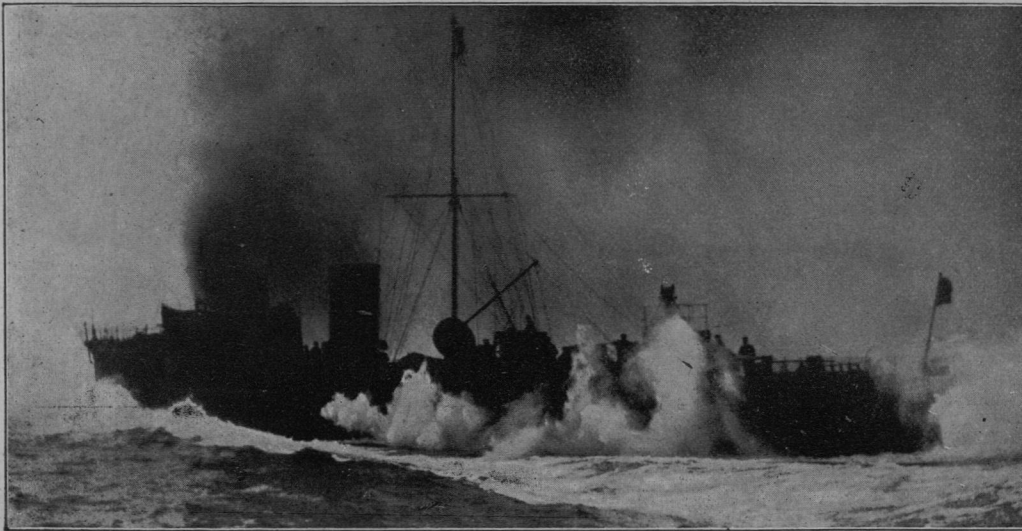
ter njegov namestnik na Irskem, lord Strafford.

Zato je izbruhnila l. 1641 nova vstaja; Irci so se strašno maščevali nad angleškimi naseljenci, graščaki in najemniki ter jih pomorili veliko število. Angleži so poslali na Irce svojo roparsko vojsko in l. 1649 je Cromvell pomoril na stotisoče irskih mož, žen in otrok. Irce je Cromvell skoraj iztrebil; več tisoč jih je poslal v suženjstvo v Indijo, okoli 40.000 Ircev se je izselilo prostovoljno. Irska je postala prava puščava. Na mesto ubitih in izgnanih Ircev so naselili Angleže, a Irška se še ni udala in ni postala angleška. Tudi kralj Karel II. je pospeševal naseljevanje Angležev na Irskem ter je množil sovraštvo Ircev.

Pod kraljem Jakobom II. je bil kralj. namestnik na Irskem grof Tyrconnel, rodom Irec, a neusmiljen angleški rabelj. Trgovino in kmetijstvo, zlasti pa živinorejo, je povsem zatrl, da bi koristil Angliji. Zato se je unela nova ustaja, ki je prinesla nove strašne morije in požige po vsem otoku. 1. julija 1690 pa je bila hrabra irska vojska, ki jo je podpirala s svojimi četami tudi Francija, pri Boyne od Angležev popolnoma posekana in razgnana. Pregnani Jakob II., ki se je upiral na Irce proti Angležem, je moral bežati pred Viljemom III. Oranijskim. A Irci se še niso udali. V bitki pri Anghrimu (12. jul. 1691) so bili zopet premagani od An-

Nemški mornarji so ujeli angleško mino na obrežju Flandrije, da jo uničijo.

Laški torpedoborec v Adriji v polnoprarni vožnji.

gležev, a dovoljeno jim je bilo, da so ostali katoličani ter so obdržali tudi nekaj starih malovrednih svoboščin in pravic. Toda 12.000 Ircev se je izselilo na Francosko in stopilo v franc. vojsko. To je bila zadnja velika irska revolucija, toda sovraštvo do Angležev ni umrlo.

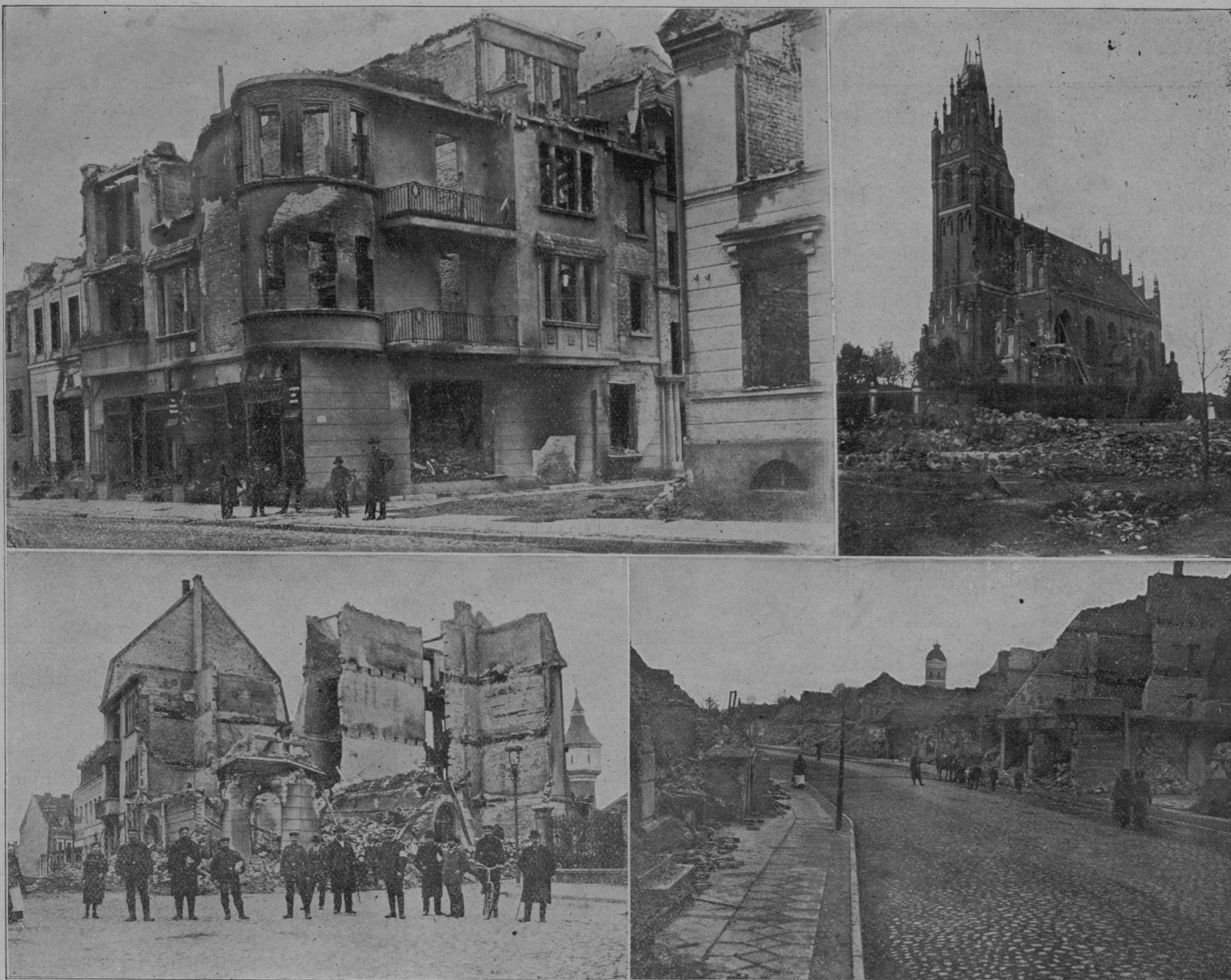
Angleži so Irsko še nadalje izkoriščali, Irce zaničevali, jih ovirali v kulturi, kmetijstvu, obrti in trgovini. Vse višje šole so bile angleške, vsi uradi so bili angleški, vsi višji uradniki Angleži. Tudi naseljenci so se začeli duševno pridruževati Ircem in vsa Irška je bila složna proti Angliji. L. 1751 so se začeli socijalni nemiri; več let so se upirali kmetje, katoliki in protestantje, a angleški vojaki so puntarje kmalu ugnali in pobili. Od l. 1771 dalje se je izseljevanje Ircev v Severno Ameriko zopet povečalo, tako da je danes v Zjed. državah zelo mnogo starih irskih rodbin. L. 1801 pa je modri angleški državnik Pitt pridobil Irce z dobra, da so poslali svoje poslance v skupni parlament v London ter da se je posebni irski državni zbor v Dublinu razpustil. Irci so zahtevali popolno enakopravnost in Pitt bi jim jo bil dal, — a uprl se mu je protestant nadškof Moore, ki katolikov Irca ni smatral za enakovredne državljane. Nadškof je zmagal, Pitt je odstopil, Irci pa so bili kruto užaljeni.

Otedaj mislijo Irci zopet le na to, kako bi se odtrgali od Anglije in dobili popolno svobodo. Genijalni Irec O' Conell jim je sicer priboril pravico do vseh uradniških mest, aktivno in pasivno volilno pravico i. dr., a svobode nimajo, ki si jo žele. L. 1847 se je začela nova borba za irsko politično svobodo in to borbo sta podpirala celo dva največja angleška državnik 19. veka, lord Gladstone in Irec lord Parnell. Toda večina angleškega parlamenta je pokopala vse predlagane irske svoboščine (homerule). Zato traja boj dalje. Veliko irsko republikansko društvo »Sinnfein« (= mi sami) z neštevilnimi podružnicami po vsem svetu agitira javno in skrivaj za popolno osamosvojitve Irške od Anglije. Načelnik tega gibanja je Casement.

Letos aprila meseca so sinnfinci proglasili po celem Irskem republiko. Dne 24. aprila je izbruhnila v Dublinu krvava vstaja.

Najmodernejše vojašnice: Tip amerišanske vojašnice.

Ortelsburg v Vzh. Prusiji v Mazurih, ki so ga uničili Rusi. Dunaj hoče mestece Ortelsburg nanovo zgraditi, kakor hoče Berlin zgraditi nanovo našo Gorico. Slike kažejo hiše „Am Markt“, stolno cerkev in glavno cesto.

Irska narodna garda je streljala na angleške vojake. Začel se je krvav boj po vsem mestu. Ustaši, 12.000 mož, so vzeli več vladnih poslopij, prerezali telefon in brzojav, Dublin je gorel ter so ulice v ruševinah. A tudi po drugih irskih mestih so bile vstaje in nemiri. Irci v Ameriki so obetali pomoč, a niso prišli. Koncem aprila so angleški topovi, orožniki, vojaki, pešci in konjeniki v Dublinu vstajo zadušili. 707 oseb so zaprli, med njimi grofico Maskiewiczovo, par sto obsodili v dosmrtno ali dolgoletno ječo, mnogo oseb obeh spolov pa na smrt. Voditelji vstave Pearce, Clard in Macdonaght so bili ustreljeni; doslej je bilo ustreljenih že 14 sinnfincev, 1702 vstaša so odvedli v izgnanstvo in suženjstvo. Med vstaši, sinnfinci, so tudi katol. duhovniki. Žal, da Irci niso edini ter sta njihova poslanca Redmond in Carson vladna podrepnika.

Glavni duševni vodja Ircev je bil sir Roger Casement, bivši angleški državni uradnik, rodom Irec, zelo učen, energičen in plemenit mož. Njega so Angleži ujeli po vstaji in je zdaj v ječi. Bojev se ni udeležil. Casementa obožujejo vsi Irci na svetu kot vzor rodoljuba in svobodomisleca. V obravnavi proti temu rodoljubu bome še poročali.

Idealna vztrajnost junaških Ircev pa bodi vzor vsakemu narodu! Irci dokazujejo, da ni ljubezen do naroda nikdar prevročna, in žrtve za narod niso nikoli prevelike!

Nemški kmet iz lavaronskega okraja na jugozahod. tirolski meji, kjer živi nemška kolonija.

Velike pomorske bitke.

Pomorska bitka med Angleži in Nemci pri Skagerraku se lahko z ozirom na število udeleženega vojnega brodovja in z ozirom na tehnično izpopolnitev bojnih ladij ter strelnega orožja, dalje z ozirom na dejstvo da so v bitki zračne ladje igrale važno vlogo, imenuje največja pomorska bitka svetovne zgodovine.

V starem veku se je bila največja pomorska bitka med Grki in Peržani pri Salaminu, kjer je Temistoklej zdrobil peržansko pomorsko silo (l. 480). Pomorska bitka v naslednjem letu 479 pri Mikale v Joniji je priborila Grkom zopet svobodo. V takratnih časih vojno brodovje pravzaprav ni bilo nič drugega, nego prevozno sredstvo za velike množine vojaštva, dasi tudi že takrat uredba stalne vojne mornarice kot zaščitnice pomorske trgovine ni bila neznana.

Ko je vojaška velesila Portugalska iskala pot v deželo bojnega izhoda, je bila nedvomno prva evropska pomorska sila; vendar ji je šele Kolumbova iznajdba omogočila, preložiti težišče kolonialne politike na zahod; to pa je istočasno dalo Španiji priliko, da je postala prva evropska pomorska bojna sila. Zdrobljena je bila pod Filipom II., ki je hotel osvojiti Anglijo. Takratno špansko vojno brodovje je obstajalo iz 130 velikih bojnih in 30 prevoznih ladij; imela je 2.000 večinoma plemenitaških prostovoljcev, 19.300 vojščakov, 8.500 mornarjev, 2.100 sužnjev,

2.600 topov in mnogo vojnega materijala. Pod poveljstvom vojvode Sidonija in podadmirala Martineza di Recalde je smela odpluti proti nizozemski obali, kjer je zbral Farnese pri Sluysu armado 30.000 mož, ki bi se naj bila pod zaščito bojne mornarice (»armade«) prepeljala v Anglijo. Dne 29. maja 1588 je »armada« odplula, in vihar jo je zanesel v Coruno in šele dne 22. julija je mogla odpluti proti flanderski obali. Poveljniku angleške bojne mornarice, lordu Havardu, se je z njegovimi malimi, gibljivimi ladjami posrečilo, pri Plymouthu prizadjeti španskemu brodovju znatno škodo. Napadom pri pristanišču Calais se je španska mornarica skušala odtegniti s tem, da se je podala na odprto morje, kjer ji je vihar od jugozahoda prizadjal veliko škodo. Načrti španskega admirala, vrniti se na Španjo čez sever okoli

ma. Tudi v tretji vojni z Anglijo (obenem s Francosko) je Ruyter 1. 1673 premagal združeno angleško-francosko brodovje.

18. stoletje je doživelo hude pomorske boje Angležev s Španci za posest Gibraltarja. Toda tudi nizozemska pomorska sila je propadla, in Anglija je imela samo še enega nevarnega nasprotnika: Francosko. V pomorskih bitkah pri Abukirju dne 1. avg. 1798 ter pri Trafalgarju dne 21. okt. 1805 je Nelson priboril Angležem končno neomejeno nadvlado na morju, in delj ko eno stoletje ni zmogel nihče, jo Angležem vzeti.

Kasneje je samo še v rusko-japonski vojni prišlo zopet do velikih bojov na morju. V noči od 8. na 9. febr. 1904 je japonski admiral Togo napadel rusko vojno brodovje v pristanišču Port Arturja; toje bil začetek

njenih morjih pa si stojita nasproti Japan in Zedinjene države. Zato pomorskih bojov ne bo konec.

Špijonova usoda.

Roman.

(Nadaljevanje)

Velečastita baronica!

Nenadoma me je pretresla žalostna vest o nenadni smrti vašega brata in mojega najiskrenejšega prijatelja. Izražam vam najgloblje sožalje.

Samo ob sebi je umevno, da sem vam rad na razpolago in vam bom popisal vse, kar vem. Samo to povdarjam, da na vaša vprašanja ni tako lahko odgovoriti.

Velikanski angleški most med Edinburghom in Leithom, ena najsilnejših stavb na svetu.

Velike Britanije, se je ponesrečil. Del španskih ladij se je razbil ob norveški obali, del ob pečeh škotske obali; en del je utonil na odprtem morju, koncem septembra je priplul Medina Sidonija z ostanki mornarice v pristanišče Santander. Izgubljenih je bilo 72 velikih ladij ter 10.200 mož.

Španska pomorska sila je bila uničena, a Angleži so imeli še v Nizozemcih nevarnega nasprotnika na morju. Ti so se dolgo branili proti poskusom Angležev, si obenem z nadvlado na morju pridobiti tudi dragocene nizozemske kolonije. Sloveči nizozemski pomorski junak admiral de Ruyter je v drugi nizozemsko-angleški vojni poveljeval nizozemski mornarici. L. 1666, ko je pogorel London, je premagal v 4 dnevni pomorski bitki od 11. do 14. junija Angleže pri Forelandu; leto pozneje se je zapeljal s svojo mornarico v Temso in je prišel do Chatha-

velikanskih bojov v izhodni Aziji, ki so se končali s pomorsko bitko v ožini Tsushima dne 27. maja 1905. Admiral Togo je tam celotno rusko brodovje pod Roždjestvenskim premagal in po večini uničil.

Claude Farrère je v svojem romanu »Bitka pri Cušimi« najsijajneje opisal priprave Japoncev za boj z mogočnim ruskim brodovjem ter naslikal samo bitko toli plastično, da ima čitatelj pravi pojem o strahotah borbe oklopnih in junaštvo mornarjev. Farrère pa prav duhovito razklada, da so bili Japonci učenci Angležev ter da je bila zmaga nad Rusi pri Cušimi skupno delo Japana in Anglije. Ker je Farrère sam angleški pomorski častnik na oklopnici »Yseulti«, mu moremo verjeti.

Za nadvlado na morju gredo vse morske bitke; v Evropi se borita za to nadvlado že dolga leta Anglija in Nemčija, v Aziji in

Znano vam je, častita baronica, da je izpil vaš brat obe čaši svojega življenja do dna: namreč čašo veselja in čašo trpljenja. Spominjate se gotovo, da je izbojeval marsikak dvoboj in da je zmagal v pre mnogih ljubezenskih bojih. Če je katera ženska kriva njegove smrti, potem je to gotovo tista, na katero se nanašajo besede pritegega in gotovo meni namenjenega pisma. Če je katera ženska kriva, prosim!

To je tisto, pred katero sem ga vedno svaril, ker sem slutil nehote nezgodo. Bila pa je to največja privlačnost njegovega življenja. Prisojam pa si tako dejanje le zato, ker jo poznam kot žensko, katere strast ne pozna mej in je nevarna, kadar ljubi in kadar sovraži. In še nekaj mi vzbujaju sum: vem namreč, da je prisegla Giorgiu takrat, ko jo je zapustil, večno osveti...

Ta ženska je Mara Cincinnati, cirkuška jahalka. Z vašim bratom sta se seznanila v Turinu po neki cirkuški predstavi.

Gotovo vas bo zanimala njena zunanjost. Velika ženska, vitka, temnih oči, črnih las, sploh jako lepa in zmožna, da napravi na mladega človeka najgloblji vtisek.

Tisti večer, ko se je vaš brat z njo seznanil, je postal drug človek. Kdo ve, če ga je ljubila?

Ljubila ga je, toda po svoje, to se pravi, z ognjem, ki vse požge, kar doseže. Bila je popoln gospodar in divje zbesnela, če je hotel Giorgio nekaj drugega, nego je hotela ona. Bolj slabe družbe, kakor je bila zanj ta ženska si ni mogoče misliti. Da bi se pa to nehalo, tega ni mogel nihče povzročiti.

Giorgio je občeval z Maro tri mesece in v tem času se je trikrat dvobojeval.

Vzrok je bila vedno ljubosumnost. Mara je znala vzdrževati neprestano njegovo pozornost. Če je postal kdaj malo vsakdanjejši, tedaj je pokoketirala zvečer s konja s tem ali onim gospodom, in Giorgio je bil spet sam ogenj.

Tako se je bližala katastrofa.

Star gospod, ki se je peljal slučajno skozi Turin, je videl Maro, se vanjo zaljubil in ji ponudil zakon. Giorgio je besnel, če je vedel, da je spregovorila Mara s tujcem le besedico. Prepovedal ji je ž njim občevati. Tedaj je ni bilo nekoč na izprehod, dasi mu je prej obljubila, da pride. Giorgio je hitel v njeno stanovanje. Zvedel je, da je prišel ponjo stari gospod z vozom. Odpeljala sta se.

Izostala je dva dneva.

Ko se je vrnila, je povedala, da se namerava poročiti. Giorgio je vzrojil in izjavil, da se zanjo več ne briga.

Mara se je samo smehljala, bila je prepričana, da se bo v par dneh premislil. Izključeno je, je sklepala, da bi me mogel zapustiti.

Ali to pot se je motila. Zbudil se je njegov moški ponos. Vztrajal je. Morda je tudi spoznal, da se razmerje na ta način ne more nadaljevati. Morda je pomagalo nekaj tudi moje prigovarjanje. Razložil sem mu, da se je približal tisti trenotek, ko se lahko reši vseh spon.

Pregovoril sem ga, da si je izprosil dopust. Se isti večer sva se skupaj odpejala. Cilja nisva imela. Namenil sem se le, da razstršem vašega brata, kar bo v moji moči.

Po treh tednih sva se vrnila v Turin.

V Giorgijevem stanovanju je čakalo okoli dvajset pisem. Vse je pisala Marta. Za nama jih niso mogli poslati, ker ni nihče vedel za najin naslov.

Pisma so bila pisana s strastjo. Mara je v njih prosila, molila in klela. Iz vseh pa je dihala obljuba strašne osvete.

Mene je bilo groza. Bal sem se, da se ne odpro komaj zaceljene rane, da ne vzroji strast, ki je komaj ugasnila, in da ne pade spet moj prijatelj v oblast svoje prejšnje divje ljubice. Toda prejšnja volja in odločnost sta se naenkrat pojavili. Pisma niso učinkovala.

Minilo je nekaj dni.

Neko jutro je stopila Mara na cesti pred vašega brata. Kjer se je zadnje tedne mudil, tam je bila kje v obližju tudi Mara. Hodila je z drugimi možkimi, da bi vzbudila njegovo ljubosumnost. V javnih lokali ga je sramotila z izbruhi svoje jeze in strasti in spravila je vso stvar sploh tako daleč, da je postalo življenje vašega brata neznošno. Vedla se je, kakor bi bila nora.

Škandali, ki jih je imel žnjo, so se raznesli po mestu. Zvedeli so zanje pred-

Kako skrbi za prehrano revežev avstro-ogrška kolonija v Smirni na obali Male Azije. Na čelu odbora stoji žena našega konzula Radimskega.

stojniki. Rekli so, da so taki dogodki nezdržljivi z njegovo oficirsko častjo. Svetovali so mu, naj prosí za premestitev. To je storil in na odhod se je pripravil popolnoma skrivaj.

Vendar je Mara zvedela.

Poizkusilo je še enkrat. Prišla je v njegovo stanovanje in tam se je odigral divji prizor.

Bil sem ravno pri njem, ko je planila v sobo. Vrgla se je na kolena.

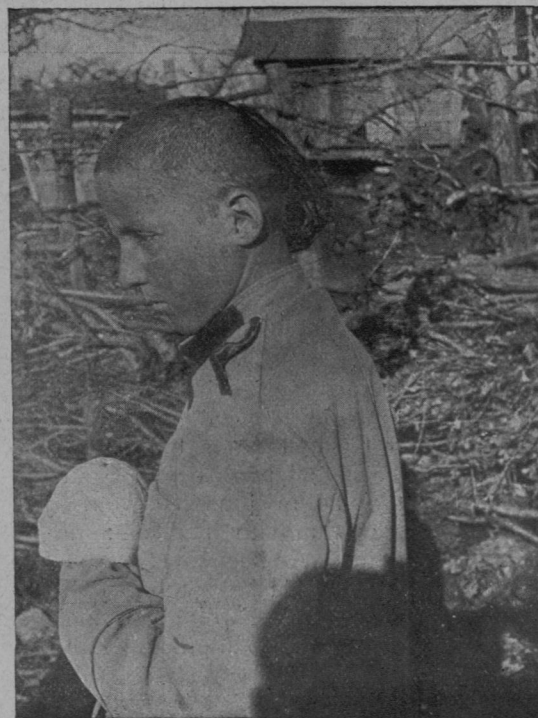
Ko je videla njegove hladne oči, je spoznala, da je res vsega konec.

Vstala je, si potegnila preko las in ga čudno pogledala:

— Torej ti greš?

— Da, je odgovoril odločno brat.

Na pragu se je še enkrat okrenila in rekla z jasnim in zvonečim glasom:

Mlad Albanec — vojak.

— Ne pozabi danjašnjega dneva. Umorim te.

Naslednjo noč vsa se vračala že proti jutru domov. V neki temni in tesni ulici sta planila proti nama dva potepuha. Ne vem, če jih ni najela Mara. Vsekakor pa je čudno, da sta napadla z nožem le vašega brata. Spomin na ta dogodek je bila brazgotina na njegovem čelu.

Ta napad je nama potrdil resnost položaja. Spoznal sem, da se je Mara odločila za skrajno maščevanje. In zavoljo tega sem se bal za življenje vašega brata.

Namenil sem se, da obvestim o zadevah oblast. Ali Giorgio ni hotel o tem ničesar vedeti, dasi je bil uverjen, da je njegovo življenje nepretgoma v nevarnosti.

Svetoval se mu, naj potuje v inozemstvo. Vsaj za nekaj časa. Udal se je.

Tri dni pozneje je prosil, naj ga dodele onim, ki so odbrani „za posebne posle“. Ker je bil odlično kvalificiran, so mu ugodili. Vse te dni se nisem ganil od njega.

Drugo vam je znano. Kakor je v takih slučajih navada, je bil črtan iz liste aktivnih častnikov. Nihče ni vedel, kje biva, in tudi jaz ne. Ko so ga prijeli v Marconu, sem prvič čul o njem. Sporočili ste mi vi. Od takrat ni bilo spet o njem ni duha ni sluha. Nemogoče je bilo izvedeti, kam je komandiran. Vaše cenjeno pismo mi je šele razodelo žalostno vest o njegovi usodni smrti. Zatrjujem vam, da ni bilo niti ženske, niti osebe sploh, ki bi igrala v njegovem življenju nevarnejšo vlogo kakor Mara.

Dostaviti moram še, da nisem Mare Cincinnati nikoli več videl. Čul sem, da se je poročila in da živi nekje v inozemstvu. Mislim, da v Parizu.

Če me še kaj potrebujete, prosim vas, pišite mi!

Izražam vam napresrčnejše sožalje in ostajem Vaš spoštovatelj

Ernest Cartelane.

* * *

Na promenadi v Ženevi je opazil grof Reinen tujega gospoda, ki ga je pozdravil in se delal, kakor bi hotel k njemu.

Reinen je jako hladno ozdravil, in šel dalje, kakor bi ne opazil tujčeve namere.

— Vsiljiv človek, je mrmral pred se. Že dva dni mi je nepretrgoma za petami, kakor senca.

Vrnil se je v hotel. V zajutrkovalnici sta bila le še pri eni mizi dva sedeža prazna. Komaj je Reinen sedel, že je stopil v salon „vsiljivi človek“ in sedel poleg njega.

Pozdravil je grofa izredno vljudno. Poizkusil je govoriti vsakdanje stvari in utihnil, ko je videl, da Reinen tega ne mara.

Po zajutruku je grof vstal in šel v kadihnico. Zdaj mu je zastavil „vsiljivi tujec“ pot.

— Oprostite, grof Reinen, rad bi govoril z vami par besed.

— Oprostite, drugič. Danes se slabo počutim.

— Tudi vi, prosim, oprostite. Gre pa za jako važne stvari.

Reinen je pogledal v tla.

— Kaj pa je?

— Najin pogovor se more vršiti le brez prič.

Grof je nervozno pomislil in na to dejal:

— Prosim, pojdite v mojo sobo.

Šel je naprej. V prvem nadstropju je odprl sluga vrata malega salona.

Grof je namignil spremljevalcu, naj sede.

— Dr. Martinič, se je prestavil tujec in smehljaje dodal: Policijski komisar.

Grof ga je zvedavo pogledel in rekel:

— A, policijski komisar ste... To izpremeni položaj. Torej je pozornost, ki mi jo že dva dni izkazuje, vaša službena dolžnost. Tudi najin pomenek bo torej bolj služben nego privaten. Ali smem vedeti, zakaj mi vas pošilja slavna policija? Ali ste morda v Ženevi samo privatno?

— Ne, grof Reinen, službeno. Poslali so me sem, ker se je zvedelo, da se tukaj mudite. Policija bi rada od vas nekaj pojasnil.

— Če bi pa ne hotel pojasnevat? je vprašal Reinen.

— Gotovo mi tega ne odrečete. Povem najprej, da ne gre za vašo osebo, temveč za pojasnitev zločina, ki vznemirja javnost in tudi vašo rodbino.

— Mojo rodbino? Gotovo se motite, gospod doktor!

— Nikakor! Mladi Castellmari, ki so ga našli ustreljenega na Dorotenini cesti, je bil vendar vaš sorodnik.

Grof je prestrašeno pogledal in potegnil z roko mimo ust.

Po premisleku je dejal: — Tako daleč je že torej policija! Znano ji je, kdo je bil umorjenec.

— Da, mi vemo tudi nadalje, da ste bili vi priča tega umora.

— To bo pač sumničenje, katerega ne morete dokazati.

— Ne, gospod grof. Konstatiram dejstvo, da vas je videl naš stražnik v družbi Castellmarija prav na mestu, kjer se je izvršil zločin. Svoji sorodnici baronici Sternberg pa ste sami povedali, da je umrl Castellmari v vaših rokah.

Grof Reinen je otresnil s smodke pepel, prekrizal noge in dejal zategnjeno:

— To so trditve, ki so lahko resnične, ali pa tudi ne. Ne vem, kako morete to dokazati.

— Prav lahko. Stražnika, ki vas je videl usodno uro pri Castellmariju, sem pripeljal s seboj. Spoznal vas je takoj.

— Prosim vas: spoznal! Čez mesece! Enkrat je videl za hip človeka, zdaj ga pa naenkrat spozna! To vendar ni dokaz!

— Gotovo, je odgovoril dr. Martinič. Da bi pa celo ne delal krivice, sem si izposodil preteklo noč za par ur vaš čevljev. Videl sem, da je vaša stopinja popolnoma enaka tistim, ki jih je našla policija na večer umora v bližini umorjenčevega stanovanja. Trdim celo, da ste imeli na nogah iste lakaste čevlje, kakor ji imate danes. Torej če govore proti vam stražnik in čevlji in stopinje.

Grof je spet nekaj časa molčal. Čutil

je resnost položaja. Iskal je izhoda. Bil pa je še vedno miren.

Odgovoril je z lahko ironijo:

— Priznati vam moram bistroglednost in vestnost. Dobro... vzemimo, da je vse res tako. Kaj hočete potem od mene, če ste že brez mene o vsem tako natančno poučeni?

— Gospod grof, dovolite še to. Predno vas nadalje vprašam, naj pojasnim najin položaj. Gotovo ste imeli tehtne vzroke, zaradi katerih ste odpotovali iz našega mesta naenkrat v Švico. Nimam povoda, da bi se zanje zanimal. Prvič mi ni bilo to naročeno, drugič mi ne pripuščajo tega zakoni države, v kateri se nahajava.

— Prav! je pripomnil mirno grof. Torej?

— O teh rečeh tedaj ne bom govoril, je nadaljeval komisar. Meni je samo zato, da se pojasni umor na Dorotejini cesti. In pri tem vas opozarjam nato, da ne nudi Švica za take zločine nobenih ugodnosti. Dam vam na razpolago: Ali mi odgovorite tukaj vse, kar veste in kar vas vprašam, ali pa se vrnite z menoj k naši policiji, da izpoveste tam.

Grof se je naslonil nazaj in gledal v strop. Vprašal je mirno:

— Kako bi me mogli prisiliti, da bi se peljal z vami?

— Prosil bi tukajšnje oblasti, naj posredujejo.

— Česa me pa lahko dolžite, da opravičite svojo zahtevo.

— Ničesar. Prosil bi samo, da opravičite svojo zahtevo.

— Ničesar. Prosil bi samo, da vas zapro zaradi tega, ker vas sumi policija, da ste sokrivi umora.

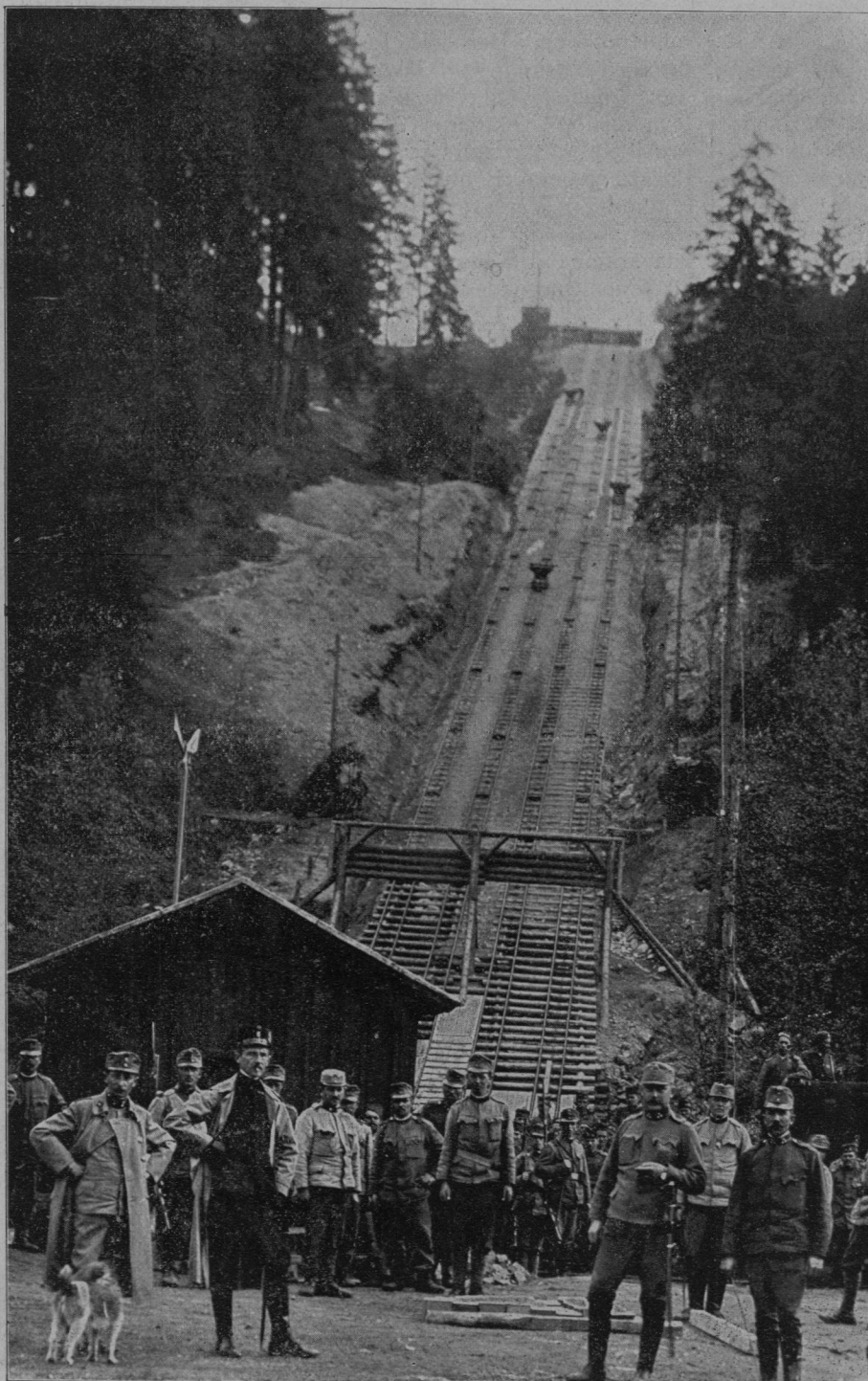
— To se pravi z drugimi besedami: Če ne moram pojasniti vsega, ali če se mi ne posreči vsega tako pojasniti, da bi bil po vaših mislih glede umora nedolžen, po tem boste prosili tukajšnjo policijo, naj posreduje. Kaj pa, če vas moji odgovori zadovoljijo?

(Dalje prihodnjic).

Razne vesti.

Zlato poroko (50 let zakona) sta obhajala pretečeni predpust, dne 27. febr. t. l. v frančiškanski cerkvi v Ljubljani g. Matěvž Moder, star 78 let, posestnik na Selih pri Grosupljem in njegova sopr. ga. Marija Moder, roj. Potokar, stara 71 let. Oba jubilaranta sta skrbna gospodarja; zakon jima je dal 8 čvrstih in zdravih otrok, ki so še vsi živi in so jima vsi skupaj zahvalni za njun trud. Ljubezen, dobroto in potrpljenje, katero sta imela za svoje otroke, jima poplača Bog! Zakonskima jubilarjema želimo še na mnogo let srečnih in v blagostanju!

Srečni Albanci! „Strenflers Militärblatt“ je razglasil odlok vojnega ministrstva, ki odpravlja italijanska krajevna imena v Albaniji: Skutari je Škodra, Durazzo Durc itd. Odlok pravi, da med zunajnosti, pri katerih so Italijani pri svojih zahtevah v Al-

Žična vzpenjača v taboru srbskih vojnih ujetnikov v Jindrihovicah v Rudohorju.

Zlata poroka: Slavljenca Matevž in Marija Moder, posestnika na Selih pri Grosupljem z nekaterimi svojimi otroci, vnuki, zeti in sinahami.

baniji skušali kovati kapital, spada tudi poitalijančevanje tamošnjih krajepisnih imen. Raba teh imen se odpravlja in nadomešča z albanskimi. — V naši goriški deželi je tudi treba sličnega odloka, kajti tudi tukaj so se pointalijančevala krajepisna imena in so še vedno v rabi. Še vedno čitamo: Monte San Michele, dasi je to slovenski hrib, naša slovenska sela in vasi ob soški fronti se navajajo še vedno italijanskimi imeni: Opachia-

Zlata poroka: Sinova in zet (na sred) slavljencev.

sela, Rubbia, Auzza, Santa Lucia je naša slovenska Sveta Lucija, nekoliko bolj srečna je včasih Sveta Marija, samo Krn in Podgora sta održala svoje slovenski imeni, drugače strašijo po listih italijanske in nemške spake naših slovenskih krajevnih imen, Folgaria je sedaj Vielgereuth, Lavarone Lafraun, Roverote Rovreit. Kdaj torej smemo pričakovati, da se uvede raba naših slovenskih krajepisnih imen za naše čisto slovenske kraje? Slovenci so pred Albanci.

General Brusilov. Prvič je ime generala Brusilova postalo znano v času rusko-japonske vojne. V tej vojni se je tako izkazal, da je postal važen sodelavec pri reorganizaciji armade in vojaški gubernator v Podoliji. Po prvi bitki pri Lvovu l. 1914. je veliki knez Nikolaj Nikolajevič sporočil v Petrograd, da sta armadi generalov Ruskega in Brusilova vdrli globoko v Galicijo. Tudi tekem daljnje vojne je imel Brusilov težke naloge. Bil je skoro vedno poražen, a se je znal vedno rešiti. Tako ga je pri drugi bitki pri Lvovu v okrožju Grodna porazil gene-

ralni polkovnik Borojevič. Le vsled dogodkov pri Ravi Ruski in pri Javorovu ni smel Borojevič nadaljevati postopanja in to je Brusilova rešilo. V oktobru 1914 je stala armada prusilova v okrožju Chyrova in tam jo je Borazil general Böhm-Ermolli, a vsled dogodkov pri Varšavi in Ivangorodu, je bilo treba avstrijsko fronto umakniti in zopet je bila armada Brusilov rešena. V decembru 1914 se je armada Brusilova borila v Karpatih. Po bitki pri Limanovu se je morala ruska fronta umakniti in Borojevič je zasledoval Brusilova čez linijo Jaslo-Krosno. Divizija fml. Krautwalda je stala že blizu Przemysla in je ogrožala zadnje zveze armade Brusilove, toda Brusilov je dobil pravočasno ojačanja in avstrijske čete so se mu umaknile za Karpate. V januarju 1915 sta generala Radko Dimitrijevič in Brusilov začela boj za Karpate. Brusilov se je vojskoval na progi od prelaza Užok do prelaza Lupkov. Usoda njegove armade je bila odločena v bitki pri Gorlicah. Poročajo, da je Brusilov srednje velikosti in nekoliko okoren, da ima dolgo sivo brado in strog pogled. Na Ruskem uživa velikanski ugled.

Zlata poroka: Hči slavljencev Marija Zakrajšek roj. Moder, ki je že sedem let v Ameriki.

Novo srečke Rdečega križa se bodo prodajale komad po 30 kron. Družba Rdečega križa je vse srečke oddala posebni bančni skupini za gotovo vsoto in bo v veliki meri udeležena tudi pri čistem dobičku, ki se napravi pri razprodaji. Bančna skupina, ki je prevzela srečke, bo posvetila iz čistega dobička večje zneske za podporo beguncem z juga in za akcijo avstrijske družbe Rdečega križa proti jetiki. Pri določitvi cene srečk se je poleg želje, dobiti čim več za avstrijsko družbo Rdečega križa, upoštevalo tudi utemeljene želje občinstva. Zato se cena ni določila višje, kakor znaša začetna vrednost najmanjšega dobička. Povračilna vsota za vsako srečko znaša povprečno 40 K in z ozirom na to se je določila podpisna cena za srečko na 30 kron.

Paollo Boselli, novi italijanski ministrski predsednik, šteje 79 let. Rojen je leta 1838., dne 18. junija v Savoni. Svojo parlamentarno kariero je pričel leta 1870., v zbornici se je pridružil desničarskemu centru. Leta 1888. je bil naučni minister; pobrigal se je v prvi vrsti za reformo višjih italijanskih šol. Leta 1891. je odstopil zaeno s Crispijem, v novem Crispijevem kabinetu je prevzel portfelj poljedelskega ministrstva. Leta 1894. je došlo radi finančne reforme do krize v Crispijevem kabinetu, kabinet se je rekonstruiral in na mesto Sonninovo je bil imenovan Boselli za finančnega ministra. Brigal se je mnogo za zboljšanje državnih financ. Ko je odstopil Pelloux, je vstopil Boselli v

Zlata poroka: Hčerka slavljencev.

Sonninov kabinet kot naučni minister ter ostal do leta 1906. Od takrat dalje se je odtegnil političnemu življenju. Pravijo, da je dober parlamentarec, ki neizmerno sovraži Avstro-Ogrsko. Že v maju 1915, po prvi demisiji Salandrovega kabineta, se je smatralo njega za naslednika, ali on je odklonil sestavo kabineta in izjavil kralju Viktorju Emanuelu, ki se je prvotno upiral vojni, da smatra vojno z monarhijo za neobhodno potrebno.

Filipescu o Rusiji. Nedavno se je mudil voditelj romunskih intervencionistov Filipescu v ruskem glavnem stanu in v Petrogradu. Rusi so romunskega politika zelo prijazno sprejeli in car ga je celo povabil na zajutrek. To je Filipesca tako navdušilo, da sedaj ne more dovolj prehvaliti Rusov in Rusije. Kakor poroča »Az Est«, izjavlja Filipescu v »Steagulu:« Car je bil nad vse ljubezniv. Govoril sem ž njim in zagotavljam Vas, da je pravi pionir moderne civilizacije. Pod njegovim vodstvom bo armada svete Rusije izboljšala razmere v Evropi napram

barbarski Nemčiji. Ruska armada je največja, kar jih je videl svet. Vse, kar se govori o pomanjkljivosti njene organizacije, je obrekovanje. (Ruska duma je torej po mnenju gospoda Filipesca zbor obrekovalcev. Op. ur.) Rusija ima naravnost fantastične (!) množine municije; municijska skladišča tvorijo cele vasi. Rusija je svojo vojno industrijo tako organizirala, da bi mogla vso entento preskrbeti z municijo (!). Dosedanji porazi ruske

armade so le navidezni, so le strategične poteze, ki so privabile sovražnika v notranjost države (!!). Nikdar ne more biti ruska armada tepena. Filipescu hvali končno svobodo, ki jo uživajo narodi v Rusiji ter izjavlja, da ruski listi niso podvrženi nobeni cenzuri. — Filipescu se je razvil v pravega pesnika.

Pri bolečinah vsled prehlajenja, pri ranitvah itd. uporabite Fellerjev bolečine blažeči rastlinski esenčni fluid z znamko »Elsa-fluid«. Od mnogo zdravnikov priporočeno. 100.000 zahvalnih pisem. 12 steklenic pošlje poštine prosto za samo 6 kron lekar E. V. Feller, Stubica, Elsa-trg št. 280, (Hrvatska), »Eisakroglice« 6 škatelj 4 K 40 h.

Zlato in srebro obdrži tudi med vojno in po vojni svojo vrednost. Varo je torej naložen denar, če si kupite zlato ali srebrno uro, verišico, prstan i. dr. Bogato izbiro po nizki ceni ima tvrdka H. Suttner v Ljubljani št. 5, Mestni trg, ki pošlje bogato ilustrovan cenik vsakomur zastoj in poštine prosto. Naročite si ga z dopisnico takoj.

Vredno, da se zabeleži. »Srečkovno zastopstvo« v Ljubljani (glavno zastopstvo srečkovnega oddelka Češke industrijske banke v Pragi prejelo je te dni srečkovno naročilo iz daljne Azije od tam bivajočega veleposelnika brata Hrvata. Ker ima imenovani zavod od poprej naročnike iz širne Evrope, Amerike, Afrike in Avstralije, služi sedaj še naročilo iz Azije »Srečkovnemu zastopstvu« v ponos in dokaz, da je znano po vsem svetu.

Ker se je papir, lepenka, platno i. dr. znatno podražilo in nam je zaloga knjig, kar smo jih imeli vezanih, pošla ter je vezava sedaj znatno dražja, stanejo odslej knjige:

Rado Murnik: „Lovske bajke in povesti“. Milan Pugelj: „Mimo ciljev“. Cvetko Golar: „Kmetijske povesti“. elegantno trdo vezana vsaka po 3 K 50 v.

Naročite si te knjige, ker so zelo zanimive. Vojakom in ranjenem napravite veliko veselje, če jim pošljite dobro knjigo.

Najbolje darilo trpečemu vojaku je

MORANA

Reši ga in brani nadležne golazni: uši, stenic in vsakega mrčesa. Izvrstno sredstvo je tudi proti ozeblini, hrastam in vsaki kožni bolezni. — Naroča se:

M. SKRINJAR, TRST

Via Castaldi 4, I.

Cena: Liter 4 K. $\frac{1}{2}$ l 2 K. $\frac{1}{4}$ l 1 K.

Da olajšamo odpošiljatev in troške, pošljemo naravnost na dotični stan vojaka. Pošlje naj se denar in natančen naslov dotičnega.

Morana je popolnoma prosta vsake razjedajoče kisline, torej neškodljivo človeškemu zdravju, tkanini i. t. d.

MARIJA TIČAR,
Ljubljana,
Sv. Petra cesta 26. Šelenburgova ulica 1.
nasproti kazine

Prva špecialna trgovina
umetniških, vojnih, pokrajinskih in drugih
razglednic

Priznana največjo izbiro na drobno in debelo.
Krasni albumi za umetniške razglednice
pravkar došli.

Šelenburgova ulica I
(zraven trgovine Tičar)

Špecialna trgovina bluz

Antonija Sitar

Umetniške razglednice
v največjem izboru, najlepše izdelane.

Vojne razglednice

Najnovejši posnetki z vseh bojišč, kakor tudi dopisnice: **Ljubavne, lepe ženske glave, cvetje, svete, čestitke, šaljive, prirodne, vojaške** itd. od najcenejših do najfinjših vrst od 5 do 14 kron po 100 kom.

Pisemski papir 10/10 in 100/100 najceneje priporoča trgovcem in preprodajalcem tvrdka

Rudolf Polaček
veletrgovina in založba dopisnic
Zagreb, Jurišičeva ulica 21.

Zajamčen uspeh, drugače denar nazaj

Tisoče zahvalnih pisem za vpogled na razpolago

Bujno lepo oprsje

dobite, če rabite
med. dr. **A. Rixovo** prsno kremo
oblastveno preiskano, jamčeno neškodljiva. Za vsako starost hiter, zanesljiv uspeh. — Zunanja raba. — Pušica za poskušnjo K 3'30, velika pušica, ki zadostuje za uspeh K 8'80. Kosm. Dr. A. Rix laborat, Dunaj IX., Lakergasse 6/0. Razpošilja se strogo diskretno. Zaloga v Ljubljani: Parfumerija A. Kanc in drogerija „Adrija“.

Solnčne pege

kakor tudi rudeče lise na obrazu in na nosu, priščeki, mozoli, gube in vela koža zginejo zajamčeno po stari izkušeni dr.-ja **A. Rix-a** pasti pompadour Popolnoma neškodljivo. Poskušnje K1 — velika škatlja K 3'30. Dr.-ja **A. Rix-a** biserno mleko, tekoči puder, roza, bel in naravno žolt, 1 steklenica K 3'30.

Pošlje diskretno dr. A. Rix. kosm. laboratorij, Dunaj IX., Lakergasse 6/0.

Zaloga v Ljubljani: parf. **A. Kanc** in **Adrija-drogerija**.

Ali se hočete svojega

revmatizma

korenito iznebiti?

Na tisoče je ozdravljenih!

Bolečine v udih in členkih, otekli udje, skrivljene roke in noge, trganje, bodenje v raznih delih telesa, celo oslabele oči so posledice revmatičnih in protinskih bolečin.

Nujam Vam naraven produkt za zdravljenje!

Nobena universalna medicina, temveč zdravilno sredstvo, ki je dobrotna narava daruje bolnim ljudem.

Vsakemu brezplačna poskušnja.

Pišite mi takoj, da Vam pošljem svoje zdravilo in poučno razpravo brezplačno. — Postanete hvaležen moj privrženec.

Ekspedicija: Opern-Apotheke Budapest, VI. Abt. 255.

LJUBLJANSKA KREDITNA BANKA V LJUBLJANI

: Delniška glavica 8,000.000 kron. :

STRITARJEVA ULICA ŠTEV. 2.

Rezervni fondii okroglo 1,000.000 kron.

Poslovalnica c. kr. avstrijske državne razredne loterije.

Podružnice v Splitu, Celovcu, Trstu, Sarajevu, Gorici in Celju.

Priporoča nakup srečk za 3. razred V. c. kr. avstrijske razredne loterije.

Žrebanje za ta razred dne 15. in 17. februarja 1916.

Cena za igralce prejšnjega razreda: $\frac{1}{2}$ srečka K 40.—, $\frac{1}{2}$ srečke K 20.—, $\frac{1}{4}$ srečke K 10.—, $\frac{1}{8}$ srečke K 5.—. — Cena za novovstopivše igralce:

$\frac{1}{2}$ srečka K 120.—, $\frac{1}{2}$ srečke K 60.—, $\frac{1}{4}$ srečke K 30.—, $\frac{1}{8}$ srečke K 15.—.

Paročila se vrše najugodnejše po pošni nakaznici.

Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun in jih obrestuje po

4 $\frac{1}{2}$ 0/0 čistih.

2% rentnine od vlog na knjižice plača banka sama.

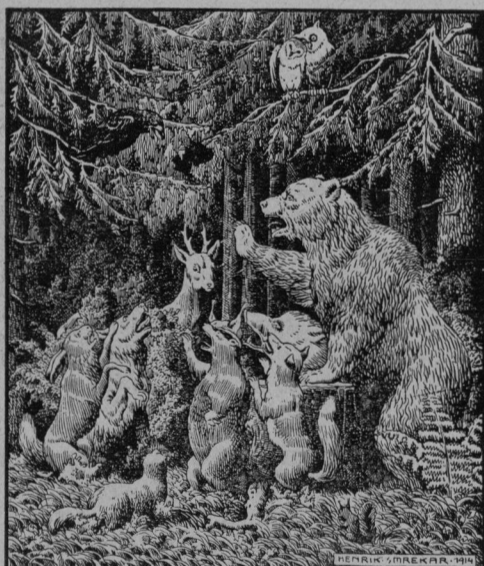
TISKOVINE VSEH VRST

KAKOR: ČASOPISE, KNJIGE, BROŠURE, CENIKE, LEPAKE, LETAKE, VABILA, VSPOREDE, TABELE, RAČUNE, KUVERTE IN PISEMSKI PAPIR S FIRMO, VIZITKE, ITD.

— NATISNE LIČNO IN CENO —

ZADRUŽNA TISKARNA V KRŠKEM

NAROCILA SPREJEMA TUDI UPRAVNIŠTVO „TEDENSKIH SLIK“
V LJUBLJANI, FRANČIŠKANSKA UL. 10./I.

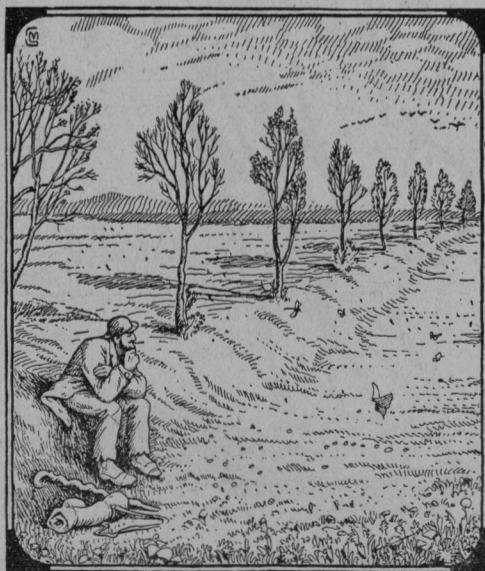
RADO MURNIK LOVSKE RAJKE IN POVESTI

Knjiga vsebuje:

Na male kavke dan. — Zaljubljeni jerebar. — Draga kljunača. — Veselega kljunača žalostni roman. — Paradni lovec Rekordavzar. — Lovec rešitelj. — Opeharjeni ribič. — Povodnji mož ob Ljubljani. — Nedeljska bratovščina. — Brakada brez braka. — Duhek, lovski Orfej. — Za mrtvimi ogali.

Dobra, zanimiva knjiga je najboljši prijatelj.

Najlepše darilo za vo-
jake ranjence in druge.

MILAN PUGEL MIMO CILJEV

Knjiga vsebuje:

Zanešeni. — Trije meseci. — Helena. — Jerom. — Zaljubljeni kmet. — Labud poje. — Utešenje. — Pet kron. — Zemlja sveta. — Opice.

Knjiga vsebuje:

Lovec Klemen. — Lenčica in zmaj. — O hudem kovaču. — Pastirska ljubezen. — Katrica in hudič. — V leščevju. — Dve nevesti.

Vse kritike o teh knjigah so jako ugodne.

Vsaka knjiga stane elegantno vezana 3 K 50 h. Razpošilja upravništvo „TEDENSKIH SLIK“, LJUBLJANA, Frančiškanska ul. 10./I.

PROSPEKT.

S cesarskim ukazom z dne 4. junija 1916. l. (drž. zak. št. 170) se je dovolila pod Najvišjim pokroviteljstvom Nj. Veličanstva cesarja stoječi

Avstrijski družbi Rdečega križa

izdaja posojila na srečke v imenski vrednosti 40 milijonov kron, razdeljeno na

2,000.000 srečk po 20 kron imenske vrednosti
(20.000 serij po 100 števil.)

Po načrtu za žrebanje znašajo velike dobiteljice

K 500.000, K 300.000, K 200.000, K 150.000, K 100.000

Velike dobiteljice se do zadnjega žrebanja ne zmanjšajo nikdar pod zneskom

K 100.000.

Druge dobiteljice so odmerjene s

K 50.000, 40.000, 30.000, 20.000 in mnogoštevilne dobiteljice so ustanovljene z neski po **K 10.000, 5000, 1000, 500**

Posojilo na srečke se popolnoma poplača od 1916. l. do 1956. l. in najmanjša dobiteljica, s katero mora biti dvignjena vsaka srečka v najneugodnejšem primeru, naraste v štiridesetletni dobi razdolževanja

od K 30.— do K 48.—.

Za zavarovanje tega posojila obstoji loterijski zaklad, ki bo stalno naložen v pupilarno varnih vrednostnih papirjih. Loterijski zaklad upravlja nadzorni svet, ki je sestavljen iz zastopnikov Avstrijske družbe Rdečega križa in Anglo-avstrijske banke in ki ga kontrolira cesarski komisar.

Dvignjene srečke, ki se vzamejo iz obteka, se bodo izplačevale tri mesece po žrebanju pri blagajnici Anglo-avstrijske banke na Dunaji. — Za kotiranje srečk na dunajski borzi se bo prosilo, ko se začne oficijalni borzni promet.

Na Dunaju, 16. junija 1916,

Anglo-avstrijska banka, S. M. v. Rothschild, dunajsko bančno društvo, c. kr. splošni avstrijski zemlj. kreditni zavod, c. kr. priv. avstrijski kreditni zavod za trgovino in obrt, spodnje-avstrijsko eskomptno društvo, c. kr. priv. avstrijska zemljiška banka, Union-banka, Središnja banka nemških hranilnic, Splošna položna banka, dunajska lombardna in eskomptna banka, c. kr. priv. bančno in menjelno delniško društvo Merkur, c. kr. splošna prometna banka, c. kr. priv. češka Union-banka, Živnostenská banka.

Na podlagi predstoječega prospekta se vabi s tem na podpisovanje

2,000.000 srečk

posojila na srečke Avstrijske družbe Rdečega križa iz l. 1916.

(Nove srečke Avstrijskega Rdečega križa).

Pogoji podpisovanja so naslednji:

1. Podpisana cena znaša **30 kron za srečko**

od tega je položiti 5 kron v gotovini za srečko takoj ob zglasitvi podpisa za varščino, ostanek pa je plačati takoj ko se naznani pridelitev, najkasneje 31. dne julija 1916. l., drugače zapade za varščino plačano prvo plačilo 5 kron.

2. Rok za podpisovanje se prične

27. dne junija 1916. l. in se konča 10. dne julija 1916. l.

3. Podpisuje se v bankah, bančnih hišah in menjalnicah ter na drugih mestih, ki se imenujejo v običajnih opravičnih urah.

4. Ako se podpiše več srečk nego jih je izdanih za podpisovanje, se prideli manjše število. Podpisnikom, ki podpišejo ali do 10 srečk prosto ali do 100 srečk enoletno zaporo prodaje, se daje prednost ob prideljevanju.

5. Plačila na račun, ki so se plačala ob podpisu, ki pa postanejo prosta, ker se je pridelo manjše število srečk, se porabijo za nadaljnje plačilo na podstavi priglasitve prideljenih srečk, ostanek, ki je morda še potreben, pa se mora plačati v roku, določenem v točki 1. Morebitni presežek se takoj vrne v gotovini.

A. & E. Skaberné

Ljubljana, Mestni trg 10
 špecialna trgovina pletenin,
 trikotaž in perila
 priporoča svojo veliko zalogo,
 kakor:

Športno in vojaško perilo in sicer: nogavice, gamaše, dokolenice, snežne kučme, rokavice, žilogrelce, sviterje, pletene srajce in spodnje hlače iz volne, velbdje dlake in bambaža.

Perilo za dame in gospode iz šifona, cefirja, in flanele.

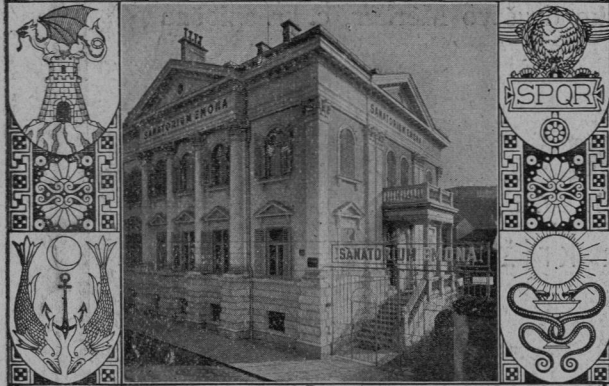
Perilo za dečke, deklice in dojenčke. Gumijevi plašči, nahrbtniki i. t. d.

Na debelo in drobno.

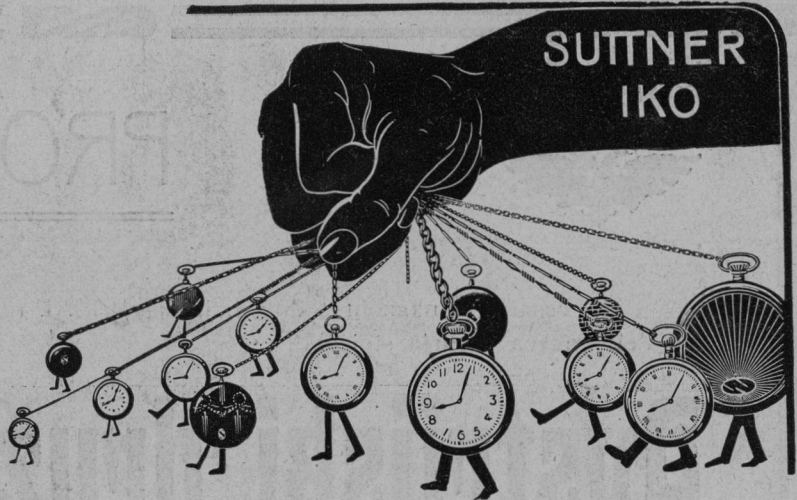
Mazilo za lase

varstv. znamka Netopir
 napravi g. Ana Križaj v Spodnji Siški št. 222 pri Ljubljani. Dobi se v Kolodvorski ul. 200 ali pa v trafiki pri farni cerkvi. V 3 tednih zrastejo najlepše lase. Stekl. po 3 in 4 K. Pošilja se tudi po pošti. Izborno sredstvo za rast las. Za gotovost se jamči. Zadostuje steklenica. Spričevala na razpolago.

Priporoča se
 umetna knjigoveznica
IVAN JAKOPIČ,
 LJUBLJANA.

Svetovna tvrdka Suttner ima

samo natančno idoče, zanesljive, trpežne ure, katere staremu dobremu imenu hiše čast delajo.

- St. 410. Nikelnasta Anker-Roskopf-ura K 4-10
- " 705. Roskopf-ura, kolesje v kamnih " 5-90
- " 719. Srebrna remontoar-ura " 7-80
- " 600. Žepna ura z radijem, se po noči sveti " 8-40
- " 449. Roskopf-ura, dvojni pokrov " 7-20
- " 518. Ploščnata nikelnasta kavalijska ura " 7-50
- " 803. Damska ura, jeklena ali nikelnasta " 7-90
- " 804. Srebrna damska ura " 9-50
- " 1544. Usnjata zapestnica z uro " 10-50

- Št. 712. Nikelnasta IKO - ura, 15 kamnov " 14-—
- " 1450. Bela kovinasta verižica " 2-80
- " 865. Bela kovinasta verižica, priprosta " 1-—
- " 916. Srebrna verižica, masivna " 3-20
- " 422. Nikelnasta športna verižica " 1-75
- " 979. Srebrni obesek „cesarjeva podoba“ " 2-—
- " 213. Srebrni prstan z kamnom " 1-40
- " 211. Srebrni prstan z kamnom " —90
- " 1063. Prstan, zlato na srebro " 2-70

Vsaka ura je najnatančneje preizkušena.

Razpošilja se po povzetju ali če se denar vnaprej pošlje.

Krasni cenik zastoj in poštnine prosto.

Neugajajoče se zamenja!

Lastna tovarna ur v Švici! — Lastna svetovna znamka „IKO“, najboljša preciz. ura.

H. Suttner samo v Ljubljani št. 5.

Nobene podružnice.

Svetovna razpošiljalnica.

Nobene podružnice.

Poravnajte naročnino!

Poslano.

G. pl. Trnkoczy, lekarnar v Ljubljani.

Moja soproga je zadnjega sinčka s Sladinom „sladni čaj“ zredila. Fant je poldrugo leto star, čvrst in močan in ni bil še sploh nič bolan. Pri prejšnjih treh otrocih je rabila razne redilne moke, s kojimi ni niti približnjega uspeha imela. Sladin priporočam vsem staršem.

[Spoštovanjem
 Makso Kovač, c. kr. voj. uradnik.
 V Pulju, 23. marca 1914.

Ako naročite in to storite nenudoma,

- 1 srečko avstr. rdečega križa
- 1 srečko ogrskega rdečega križa
- 1 srečko budimpeštanske bazilike
- 1 dobitni list 3% zemlj. srečk iz leta 1880
- 1 dobitni list 4% ogrsk. hip srečk iz leta 1884

Mesečni obrok za vseh pet srečk ozir. dobitnih listov samo 5 kron

12 žrebanj vsako leto, glavni dobitek 630.000 kron

dobite igralno pravico do bobitkov ene turške srečke v znesku do 4000 frankov popolnoma zastoj! Pojasnila in igralni načrt pošilja brezplačno: Srečkovno zastopstvo 3, Ljubljana.

Naročnina za list „Tedenske Slike“; za Avstro-Ogersko: 1/4 leta K 3.—, 1/2 leta K 6.—, celo leto K 12.—; za Nemčijo: 1/4 leta K 4.—, 1/2 leta K 8.— celo leto K 16.—; za ostalo inozemstvo: celo leto fr. 20.—. Za Ameriko letno 4 dolarje.

Uredništvo in upravništvo Ljubljana, Frančiškanska ulica št. 10, I. nadstropje.